گزارش

در نخستین برنامه رسمی سفر به پاکستان انجام شد

ادای احترام پزشکیان به اقبال لاهوری

مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور، که در سفر دوروزه در پاکستان به سر می‌برد و در ابتدای ورود به این کشور به منظور ادای احترام به شاعر و متفکر بزرگ مسلمان به شهر لاهور سفر کرده بود، دیداری کوتاه با آقای محمد نواز شریف، رئیس حزب مسلم‌لیگ داشت. رئیس‌جمهور کشورمان در نخستین برنامه سفر خود به پاکستان، با عزیمت به شهر لاهور، مرکز ایالت پنجاب، ضمن حضور در مجموعه تاریخی و فرهنگی قلعه شاهی این شهر، با اهدای تاج گل در آرامگاه علامه محمد اقبال، به مقام این متفکر و شاعر برجسته مسلمان ادای احترام و با قرائت فاتحه برای روح آن مرحوم، دفتر یادبود این مجموعه را امضا کرد. مسعود پزشکیان که دیروز به منظور سفری رسمی عازم پاکستان شده بود، در اولین مرحله از سفر خود با حضور در مقبره محمد اقبال، به مقام این شاعر برجسته پارسی‌گوی ادای احترام کرد. در این مراسم، سرکار خانم نواز شریف، سروزیر ایالت پنجاب، آقای محمد نواز شریف و جمعی از مقامات محلی نیز رئیس‌جمهور کشورمان را همراهی کردند. در این دیدار، محمد نواز شریف در سخنانی با اشاره به حملات اخیر رژیم صهیونیستی، ایستادگی ملت ایران را ستود و گفت: ما در کنار جمهوری اسلامی ایران هستیم و در آینده نیز قوی‌تر از همیشه خواهیم ایستاد. ملت ایران با مقاومت خود نه‌تنها از کشورشان دفاع کردند، بلکه چهره‌ای نو و سربلند از ایران به نمایش گذاشتند. این مقاومت فقط مقابله با یک رژیم نبود، بلکه مواجهه‌ای شجاعانه با قدرت‌های جهانی بود. مردم ایران با ایستادگی خود تاریخ پرافتخار هزاران ساله‌شان را زنده کردند. ما در پاکستان، این مقاومت را موجب عزت و افتخار خود می‌دانیم. او افزود: حضور من در فرودگاه برای استقبال از رئیس‌جمهور ایران، تقدیر از همین استقامت بزرگ است. پاکستان نه‌فقط همسایه، بلکه برادر جمهوری اسلامی ایران است و ما علاقه‌مند به توسعه و تحکیم روابط در همه زمینه‌ها هستیم. پزشکیان نیز در این دیدار در سخنانی با قدردانی از حمایت‌ها و همراهی مردم پاکستان، اظهار داشت: اگر مسلمانان جهان متحد باشند، رژیم صهیونیستی دیگر قادر نخواهد بود ملت‌های مستقل را به طور جداگانه هدف قرار دهد. ما باید توان علمی، صنعتی و کشاورزی خود را با یکدیگر به اشتراک بگذاریم و با ایجاد یک بلوک متحد، نیازهای امت اسلامی را خودمان تأمین کنیم.

لازم به توضیح است که آرامگاه علامه محمد اقبال که در مجاورت مسجد پادشاهی لاهور و در محدوده مجموعه تاریخی قلعه شاهی قرار دارد، از جمله آثار فرهنگی و ملی برجسته کشور پاکستان به شمار می‌رود. محمد اقبال، متفکر، شاعر و نظریه‌پرداز برجسته مسلمان، در سال ۱۸۷۷ میلادی در شهر سیالکوت در ایالت پنجاب متولد شد. اقبال تحصیلات خود را در رشته فلسفه در دانشگاه‌های لاهور، کمبریج و مونیخ ادامه داد و مدرک دکترای خود را از دانشگاه مونیخ اخذ کرد. او هم‌زمان با فعالیت‌های علمی و ادبی، در عرصه سیاست نیز فعال بود و در سال ۱۹۳۰ ریاست حزب «مسلم‌لیگ» را بر عهده گرفت. اقبال نخستین کسی بود که به طور رسمی ایده تأسیس یک کشور مستقل برای مسلمانان شبه‌قاره را مطرح کرد؛ ایده‌ای که بعدها مبنای تشکیل جمهوری اسلامی پاکستان قرار گرفت. اقبال لاهوری در سروده‌های خود، به‌ویژه اشعار فارسی، مفاهیمی چون خودی، بازگشت به هویت اسلامی، عدالت اجتماعی و بیداری امت مسلمان را با زبانی عارفانه و فلسفی بیان کرده است. آثار فارسی او چون «اسرار خودی»، «رموز بی‌خودی» و «مثنوی پیام مشرق» در ایران جایگاه ویژه‌ای دارد. او در سال ۱۹۳۸ میلادی در لاهور درگذشت و پیکرش بنا بر وصیت او، در جوار مسجد تاریخی پادشاهی به خاک سپرده شد. اندیشه‌های اقبال تا امروز الهام‌بخش جریان‌های فکری و سیاسی در جهان اسلام باقی مانده است.

یادداشت

تصمیم سخت صادق

ادامه از صفحه اول

و البته فرزانه صادق مالواجرد می‌تواند منفعلانه صحنه منازعه را ترک کند و نفر دیگر، چهره کم‌فروغ و کم‌اقبال برای ریاست که کمتر از یک‌سوم از اعضای شورای مرکزی او را مناسب این جایگاه دیده‌اند، به ریاست یک سازمان بزرگ‌مقیاس، ملی و البته پردردسر برگزینند. در برابر فرزانه صادق سه ره پیداست. راه اول؛ هماهنگی در پس پرده با مخالفانش در مجلس با انتخاب امین مقومی.

راه دوم؛ هماهنگی با دولت و حامیان دولت با انتخاب پیروز حناچی.

و راه سوم؛ انتخاب منفعلانه گزینه‌ای با مخالفت بیش از دوسوم اعضای شورای مرکزی.

او اگر راه اول را برگزیند، ممکن است چند صباحی شمشیر داموکلس استیضاح از بالای سرش برداشته شود. در این صورت و در امتداد انتصابات یکی دو ماه اخیر، در میان حامیان دولت بیش از گذشته حاشیه‌نشین، و جدا از یاران دولت خواهد شد. او اگر راه دوم را انتخاب کند، با جذب حامیان دولت، شاید صندلی وزارت زیر سایه استیضاح را لغزان‌تر از گذشته تصور کند و احتمالا نگران باشد تا مبادا جدایی او از دولت رقم بخورد. و او اگر راه سوم را برگزیند، تفسیر به ترک صحنه تصمیم سخت می‌شود.

پیشنهادی خیرخواهانه برای وزیر محترم راه و شهرسازی دارم.

خانم وزیر شجاع، صریح و کارشناس وزارت راه و شهرسازی! حالا که ممکن است تنگنای ملاحظات سیاسی مانع از انتخاب اصلح شود، هر سه گزینه را با خلاصه‌ای از سوابق آنان به رئیس‌جمهور معرفی کنید و تصمیم‌گیری را به او بسپارید. اگرچه، گزینه اصلح نیازی به معرفی و ارائه خلاصه سوابق ندارد.

شایعه بازگشت به قدرت لاریجانی و انتصاب جنجالی در سایه جنگ:

جدال عقلانیت در برابر خلوص انقلابی؟

داوود حشمتی: با انتشار خبر احتمال انتصاب علی لاریجانی به‌عنوان دبیر شورای عالی امنیت ملی و تکذیب‌نشدن این خبر، واکنش‌ها به این موضوع از جنبه‌های گوناگون آغاز شد. آیا بازگشت علی لاریجانی به دبیری این شورا نشانه‌ای از تغییر و بازگشت به دهه ۸۰ است؟ ماجرای شورای عالی دفاع چیست؟ آیا درست است که قالیباف به دنبال ریاست این شورا بود؟ در اینجا واکنش‌ها و رویکردهای مختلف به این انتصاب را بررسی می‌کنیم. به‌ویژه از آن جهت که شورای عالی امنیت ملی که در دهه ۷۰ پایه‌گذاری شد، آمده است تا سیاست و مسائل دفاعی و امنیتی را ذیل یک مرکز فرماندهی واحد قرار دهد. سابقه آن در دهه ۷۰ و در جنگ افغانستان و حتی بحران‌های داخلی مانند کوی دانشگاه نشان داد این امکان وجود دارد که مرکز تصمیم‌گیری وقتی به‌طورکامل در اختیار تفکر نظامی نباشد، بتواند خروجی‌های مطلوب‌تری به بار بیاورد.

رفت و آمد لاریجانی

لاریجانی یک سال بعد از آنکه برای دومین‌بار در انتخابات ریاست‌جمهوری ردصلاحیت شد و جریان مخالف او از این وضعیت خوشحال بودند، در میانه جنگ بازگشت. این بار نه با کت و شلوار، بلکه با لباسی شبه‌نظامی که نشان دهد «آماده» آمده است. لاریجانی از آن روز که با حمایت احمدی‌نژاد در مجلس هشتم حدادعادل را کنار زد و رئیس مجلس شد، تا امروز راهی طولانی را طی کرده است، حتی پیش از آن، وقتی به جای سیدمحمد خاتمی که از وزارت ارشاد با آن نامه گلایه‌آمیز استعفا داده بود، لاریجانی آمد تا «ناهماهنگی‌های» خاتمی در حوزه فرهنگ و هنر را جبران کند. لاریجانی اما از سال ۸۸ به بعد مغضوب جریان پاچوش‌ها بود، پاچوش‌هایی که آن روزها گرد احمدی‌نژاد جمع شده بودند. او در سال‌های ۹۰ و ۹۱ وضعیت «یکشنبه سیاه مجلس» و «حمله با لنگه کفش و مهر» در مسجد اعظم قم را هم تجربه کرده بود. در آستانه انتخابات مجلس یازدهم فهمیده بود که باد به پرچم او و خانواده لاریجانی نمی‌وزد. ازهمین‌رو در انتخابات شرکت نکرد و قالیباف نقش او را برای اصولگرایان ایفا کرد. حالا انتشار خبر احتمال نشستن او بر کرسی دبیری شورای عالی امنیت ملی با واکنش‌ها و تحلیل‌های گوناگونی روبه‌رو شده است. پیش از پرداختن به نحوه مواجهه جریان‌های مختلف با این انتصاب، باید این نکته را در نظر داشت که تصمیم‌گیران بعد از جنگ ۱۲ روزه، به هیچ‌کدام از افراد جریان پاچوش‌ها و نزدیکان تفکر آنها رجوع نکردند. چند ماه قبل از شهادت سردار سلامی عده‌ای از اکانت‌های ناشناس ادعای جابه‌جایی فرماندهی سپاه با یکی از وزرای دولت رئیسی را مطرح کردند. اما حتی در نبود سلامی هم این اتفاق نیفتاد. کما اینکه انتظار داشتند با فشارهایی که بعد از ماجرای عدم ابلاغ قانون حجاب از سوی شورای عالی امنیت ملی ایجاد شد، جلیلی بار دیگر به جایگاه دبیری باز گردد، اما این اتفاق هم نیفتاده تا جلیلی بالاترین سمتی که در آن حضور دارد، نامزدی تکراری در همه ادوار ریاست‌جمهوری باشد.

جدال عقلانیت و انقلابیگری

با این حال در هفته گذشته گمانه‌زنی درباره بازگشت علی لاریجانی به شعام با گزارش‌هایی از خبرگزاری‌هایی مانند فارس تقویت شد و طیف گسترده‌ای از نظرات را در میان جریان‌های سیاسی مختلف، به‌ویژه جریان انقلابی، برانگیخته است.

رویکرد اول: استقبال

بسیاری از کاربران نزدیک به جریان‌های میانه‌رو و اصلاح‌طلب، از احتمال بازگشت لاریجانی به صحنه سیاسی کلان استقبال کرده‌اند. آنها این انتصاب احتمالی را نشانه‌ای از تقویت عقلانیت و تجربه‌گرایی در مدیریت بحران‌های امنیتی و دیپلماتیک کشور می‌دانند. یکی از فعالان سیاسی دانشگاهی در توییتی این انتصاب را «گامی دیرهنگام اما امیدوارکننده» توصیف کرد و نوشت که حضور لاریجانی می‌تواند از شدت بحران‌های اخیر، به‌ویژه پس از جنگ ۱۲ روزه با اسرائیل، بکاهد. کاربر دیگری با اشاره به سوابق لاریجانی در مذاکرات هسته‌ای دهه ۸۰، این انتخاب را فرصتی برای «احیای دیپلماسی متعادل» دانست. برخی نیز با انتشار تصاویری از لاریجانی در کنار مقامات ارشد نظام، این انتصاب را به معنای «تقویت اقتدار شورای عالی امنیت ملی» قلمداد کردند. این تئوری بر همین اساس قوت گرفت که لاریجانی آمده تا در کنار دولت پزشکیان قرار بگیرد.

جریان انقلابی: دوپارگی در نگاه به لاریجانی

جریان انقلابی که در توییتر حضوری پررنگ و فعال دارد، در مواجهه با این خبر به دو دسته عمده تقسیم شده است: موافقان محتاط و مخالفان سرسخت. این دوپارگی نشان‌دهنده شکاف عمیق در این جریان بر سر تعریف «انقلابیگری» و نقش چهره‌هایی مانند لاریجانی در نظام است.

موافقان محتاط: لاریجانی به‌عنوان یک ضرورت

برخی از کاربران انقلابی، به‌ویژه آنهایی که به طیف اصولگرایان معتدل نزدیک‌ترند، از این انتصاب احتمالی به‌عنوان یک ضرورت در شرایط بحرانی کنونی حمایت کرده‌اند. آنها معتقدند تجربه لاریجانی در مدیریت پرونده‌های پیچیده امنیتی و دیپلماتیک، به‌ویژه در دوره قبلی دبیری شورای عالی امنیت ملی (۱۳۸۴-۱۳۸۶)، می‌تواند در وضعیت حساس کنونی به کار آید. یکی از کاربران شناخته‌شده اصولگرا در توییتی نوشت: «در این برهه که تهدیدهای خارجی شدت گرفته، لاریجانی با پختگی و تجربه‌اش می‌تواند به انسجام ملی کمک کند». این گروه، ضمن اذعان به اختلافات گذشته با لاریجانی، او را «مورد اعتماد نظام» و گزینه‌ای برای عبور از بحران توصیف می‌کنند.

مخالفان سرسخت: لاریجانی، نماد عقبگرد

در مقابل، بخش تندروی جریان انقلابی با شدت تمام به این خبر واکنش نشان داده و آن را نشانه‌ای از «عقبگرد» در سیاست‌های نظام می‌دانند. این گروه، که عمدتا در توییتر با هشتگ‌هایی مانند #انقلاب_ادامه_دارد فعالیت می‌کنند، لاریجانی را به دلیل مواضع میانه‌رو و مذاکره‌محورش در گذشته مورد انتقاد قرار داده‌اند. یکی از کاربران فعال این طیف با اشاره به جمله معروف لاریجانی درباره مذاکرات هسته‌ای («مروارید غلتان دادیم و آب‌نبات چوبی گرفتیم») نوشت: «کسی که خودش به ناکارآمدی مذاکرات اعتراف کرده، چطور می‌تواند سکان امنیت ملی را به دست بگیرد؟». برخی دیگر این انتصاب را تلاشی برای «احیای جریان لیبرال در نظام» تلقی کرده و آن را با سیاست‌های دولت‌های قبلی مقایسه کردند. یکی از کاربران با لحنی کنایه‌آمیز نوشت: «لاریجانی برگردد، بعدی کیه؟ روحانی؟». این گروه همچنین به ردصلاحیت‌های لاریجانی در انتخابات‌های ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ و ۱۴۰۳ اشاره کرده و آن را دلیلی بر عدم مقبولیت او در میان نهادهای نظارتی می‌دانند. کاربری با انتشار عکسی از لاریجانی در کنار برخی چهره‌های اصلاح‌طلب، این انتصاب را «تناقض نظام با خودش» خواند و نوشت: «چطور ممکن است کسی که برای ریاست‌جمهوری صلاحیت ندارد، برای چنین پست حساسی مناسب باشد؟».

حاشیه‌های ساختاری: شورای دفاع و گمانه‌زنی‌ها

در کنار بحث انتصاب لاریجانی، خبر تشکیل «شورای دفاع» به‌عنوان نهادی جدید زیرمجموعه شورای عالی امنیت ملی نیز واکنش‌هایی را برانگیخته است. برخی کاربران انقلابی این تغییر ساختاری را نشانه‌ای از «تقویت رویکرد امنیتی نظام» دانستند و آن را ستودند، اما عده‌ای دیگر آن را «تقلا برای حفظ وضع موجود» توصیف کردند. کاربری با سابقه فعالیت در رسانه‌های اصولگرا نوشت: «شورای دفاع اگر قرار است اتاق جنگ دائمی باشد، باید از حضور امثال لاریجانی پاک بماند». این اظهارات نشان‌دهنده نگرانی برخی انقلابیون از نفوذ جریان‌های میانه‌رو در ساختارهای جدید امنیتی است.

تحلیل: شکاف ایدئولوژیک یا رقابت سیاسی؟

واکنش‌های جریان انقلابی در توییتر نشان‌دهنده یک شکاف عمیق‌تر در این جریان است: گروهی که به دنبال حفظ «خلوص انقلابی» هستند و هرگونه بازگشت چهره‌های میانه‌رو را تهدیدی برای آرمان‌های خود می‌دانند و گروهی که در شرایط بحرانی کنونی، تجربه و عقلانیت را بر ایدئولوژی‌های تندرو ترجیح می‌دهند. این دوگانگی نه‌تنها درمورد لاریجانی، بلکه در رویکرد کلی به مدیریت کشور در دوران پساجنگ مشهود است. مخالفان لاریجانی عمدتا بر سوابق او در مذاکرات هسته‌ای و ردصلاحیت‌هایش تمرکز دارند، در حالی که موافقان، او را به‌عنوان چهره‌ای باتجربه و مورد اعتماد نظام معرفی می‌کنند که می‌تواند در شرایط حساس کنونی نقش‌آفرین باشد. در نهایت اینکه خبر احتمال انتصاب علی لاریجانی به دبیری شورای عالی امنیت ملی، فضای رسانه‌ای را به صحنه‌ای برای جدال دیدگاه‌های سیاسی تبدیل کرده است. در حالی که میانه‌روها این خبر را فرصتی برای تقویت دیپلماسی و مدیریت بحران می‌دانند، جریان انقلابی با دوپارگی میان حمایت محتاطانه و مخالفت سرسختانه مواجه است. این واکنش‌ها نه‌تنها بازتاب‌دهنده اختلافات ایدئولوژیک، بلکه نشان‌دهنده رقابت‌های سیاسی عمیق در سپهر سیاسی ایران است. باید منتظر ماند و دید آیا این گمانه‌زنی به واقعیت می‌پیوندد و در صورت تحقق، چگونه معادلات سیاسی را در داخل و خارج تغییر خواهد داد.

دست مرده روسیه روی اعصاب ترامپ

ادامه از صفحه ۲

وقتی «هیو هیویت»، مجری آمریکایی برنامه، ترامپ را تحت فشار قرار داد و پرسید که کدام بخش از سه‌گانه نظامی ایالات متحده، موشک‌های مستقر در خشکی، بمب‌افکن‌ها و زیردریایی‌ها برای او در اولویت است، ترامپ پاسخ داد: برای من، قدرت هسته‌ای و ویرانگری آن بسیار مهم است. نشریه آتلانتیک با اشاره به اینکه ترامپ در واکنش به اظهارات یک مقام روس، از استقرار زیردریایی‌های هسته‌ای در مناطقی سخن گفته است، ادامه داد: «امیدوار بودیم که ترامپ پس از نزدیک به پنج سال ریاست‌جمهوری که حتما شامل چندین جلسه توجیهی درباره سلاح‌های هسته‌ای و نحوه صدور دستور استفاده از آنها بوده است، کمی در صدور چنین تهدیدهایی محتاط‌تر عمل کند. اما به نظر می‌رسد او هیچ درکی از گذشته و آینده ندارد؛ او در لحظه زندگی می‌کند و پیروزی آنی همیشه برایش مهم‌ترین مسئله است».شاید بتوان گفت تهدیدات هسته‌ای ترامپ بی‌پرواست اما «مرد دیوانه» مشخصا دنبال مدیریت اخبار است. استقرار زیردریایی‌های اتمی آمریکا در مرز روسیه به ترامپ کمک می‌کند تا وانمود کند می‌خواهد در برابر «ولادیمیر پوتین» سخت‌گیر باشد و آماده است عواقبی را به خاطر رفتار مسکو به آن تحمیل کند. مهم‌تر اینکه ترامپ می‌داند بحران سیاست خارجی و هر موضوعی که به سلاح‌های هسته‌ای مربوط باشد، به‌سرعت توجه‌ها را از سایر اخبار منحرف می‌کند. فاجعه احتمالی اینجاست که جهان در نقطه فروپاشی هسته‌ای قرار دارد، آن‌هم در شرایطی که امکان وقوع جنگ جهانی سوم با توجه به وضعیت جنگ اوکراین و وضعیت انفجاری ژئوپلیتیکی گسل‌های غرب با ایران و چین وجود دارد. در کل فرایندی که تصویر شد، روسیه ظرف سه سال گذشته در بی‌سابقه‌ترین سطح اقدام به نوسازی زیرساخت‌های رزم هسته‌ای کرده که با تغییر دکترین اتمی ارتش سرخ همراه شده است. امکان استفاده روسیه از تسلیحات اتمی تاکتیکی، سیگنالی است که ظرف حداقل یک سال گذشته به‌صراحت از سمت کرملین به ناتو مخابره شده است. «آتلانتیک» با تأکید بر اینکه «زیردریایی‌های حامل موشک‌های هسته‌ای اسباب‌بازی نیستند»، می‌نویسد ترامپ اکنون همه خطوط قرمز را کنار گذاشته است. او دوره‌ای جدید را آغاز کرده که در آن رئیس‌جمهور می‌تواند از تهدیدهای مربوط به قدرتمندترین سلاح‌های جهان برای تسکین خودبزرگ‌بینی‌اش و بهبود وضعیت سیاسی خود استفاده کند. زمانی آمریکا توسط افرادی جدی اداره می‌شد اما دیگر این‌گونه نیست. آیا آمریکا و روسیه به سمت برخورد سخت حرکت می‌کنند یا مقدمات یک توافق مبتنی بر نظر «هنری کیسینجر» مبنی بر پذیرش سلطه مسکو بر اوکراین شرقی در تدارک است؟ پاسخ هرچه باشد، رویارویی اتمی در وضعیت فشار ژئوپلیتیکی در سیستم به‌شدت بی‌نظم روابط بین‌الملل، یک وضعیت قرمز محسوب می‌شود.

کتاب شرق
شماره تماس
۰۹۱۰۲۰۴۳۹۲۴
۰۲۱۸۸۹۴۲۰۳۵
برای خرید آنلاین کیوآرکد را اسکن کنید

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق العاده نوبت اول
تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۵/۱۲

مجمع عمومی فوق العاده نوبت اول شرکت تعاونی مسکن شماره ۲ کارکنان سازمان هواپیمایی کشوری در ساعت ۱۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۶ در محل سالن اجتماعات شهدای خلیج فارس به آدرس: ساختمان مرکزی سازمان هواپیمایی کشوری برگزار می شود فلذا از کلیه اعضاء دعوت می شود شخصاً یا وکالتاً جهت اتخاذ تصمیم نسبت به موضوعات ذیل در این جلسه حضور به هم رسانند.

ضمناً به اطلاع می رساند که به موجب ماده ۲۹ آئین نامه نحوه تشکیل مجمع عمومی، تعداد آراء وکالتی هر عضو حداکثر یک رأی و هر شخص غیرعضو تنها یک رأی خواهد بود و اعضای متقاضی امضای نمایندگی می بایست به همراه نماینده خود حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۵ در محل دفتر اداره کل امور کارکنان و پشتیبانی حاضر تا پس از احراز هویت و تأیید وکالت برگه ورود به مجمع را دریافت دارند.

دستور جلسه:
– ارائه گزارش هیات مدیره
– تصمیم گیری درخصوص انحلال شرکت تعاونی

هیأت مدیره شرکت تعاونی شماره ۲
کارکنان سازمان هواپیمایی کشوری

م الف ۱۶۲۳ شناسه آگهی ۱۹۷۶۱۳۷